

Znaczenie cierpienia

Powiem ci, jakie są skarby
człowieka na tej ziemi, abyś nie
gardził nimi: głód, pragnienie,
upał, zimno, cierpienie,
pohańbienie, ubóstwo,
samotność, zdrada,
oszczerstwo, więzienie...

15-09-2006

Powiem ci, jakie są skarby człowieka
na tej ziemi, abyś nie gardził nimi:
głód, pragnienie, upał, zimno,
cierpienie, pohańbienie, ubóstwo,
samotność, zdrada, oszczerstwo,
więzienie...

Jedna prawdziwa odpowiedź

Na wszystkie te smutki chrześcijanin ma tylko jedną prawdziwą odpowiedź, odpowiedź, która jest ostateczna: Chrystus na Krzyżu, Bóg, który cierpi i umiera, Bóg, który oddaje nam swoje Serce, przebite włócznią z miłości do wszystkich. Nasz Pan nienawidzi niesprawiedliwości i potępia tych, którzy ją popełniają. Dopuszcza ją jednak, ponieważ szanuje wolność każdej jednostki. Bóg, Pan nasz, nie powoduje cierpienia stworzeń, lecz je dopuszcza, ponieważ - po grzechu pierworodnym - stanowi ono część ludzkiej kondycji. Jednakże Jego Serce pełne Miłości do ludzi kazało Mu wziąć na siebie - razem z Krzyżem - wszystkie te udręki: nasze cierpienie, nasz smutek, nasz niepokój, nasz głód i pragnienie sprawiedliwości.

Trudności pozwalają nam uczestniczyć w życiu Chrystusa

Kiedy wam mówię o bólu, nie mówię wam tylko o teoriach. Nie ograniczam się też do przedstawiania doświadczeń innych, kiedy stwierdzam, że jeśli - wobec rzeczywistości cierpienia - poczujecie czasem, że wasza dusza się waha, jedynym lekarstwem jest patrzenie na Chrystusa. Scena z Kalwarii głosi wszystkim, że utrapienia powinny być uświęcane, jeśli żyjemy zjednoczeni z Krzyżem.

Bo nasze trudy, przeżywane po chrześcijańsku, stają się zadośćuczynieniem, wynagrodzeniem, uczestnictwem w przeznaczeniu i życiu Jezusa, który z Miłości do ludzi dobrowolnie doświadczył całej gamy bólu, wszelkiego rodzaju udręk. Urodził się, żył i umarł w ubóstwie; był

atakowany, łżony, zniesławiany, oczerniany i niesprawiedliwie skazany; zaznał zdrady i opuszczenia ze strony uczniów; doświadczył samotności oraz goryczy kary i śmierci. Teraz Chrystus nadal cierpi w swoich członkach, w ludzkości, która zamieszkuje ziemię, a której On jest Głową, Pierworodnym i Odkupicielem.

To Chrystus przechodzi, 168

Droga w cierpieniu

Aby z pożytkiem przejść przez lekcję cierpienia, mamy program, ułożony przez Apostoła: *spe gaudentes* — weselcie się nadzieją, *in tribulatione patientes* — w ucisku bądźcie cierpliwi, *orationi instantes* — wytrwali w modlitwie.

Droga, 209

Zjednocz swój ból - Krzyż
zewnątrzny bądź wewnętrzny - z

Wolą Bożą poprzez wspaniałomyślne
fiat! a napełnisz się radością i
pokojem.

Kuźnia, 771

Błogosławione niech będzie
cierpienie. — Umiłowane niech
będzie cierpienie. Uświęcone niech
będzie cierpienie... Wychwalone
niech będzie cierpienie!

Droga, 208

Cierpienie i radość

Jeśli złączymy nasze drobnostki - te
nieznaczące i te wielkie przeciwności
- z wielkimi cierpieniami Pana, który
stał się Ofiarą - jedyną Ofiarą jest On!
- wzrośnie ich wartość, staną się
skarbem i wówczas ochoczo i
wspaniałomyślnie będziemy dźwigać
Krzyż Chrystusa.

- W ten sposób szybko pokonamy
wszelki ból; i nic ani nikt nie potrafi
odebrać nam pokoju i radości

Kuźnia, 785

Cierpienie bliźniego

Nie przechodź obojętnie obok
cierpienia drugiego człowieka. Ta
osoba — krewny, przyjaciel, kolega...
i ten oto nieznajomy — jest twoim
bratem.

I przypomnij sobie to miejsce z
Ewangelii, które tylekroć czytałeś ze
smutkiem: Nawet krewni Jezusa nie
ufali Mu. — Postaraj się, aby ta
sytuacja się nie powtarzała.

Bruzda, 251

Z pomocą Maryi

Podziwiaj męstwo Maryi Panny. U
stóp Krzyża, pod ciężarem
największego ludzkiego cierpienia —

jakiż ból da się z nim porównać? —
stoi pełna siły.

— Módl się do Niej o taką samą siłę,
abyś potrafił również stanąć przy
Krzyżu.

Droga, 508

Nie jesteś sam. - Ani ty, ani ja nie
możemy czuć się samotni. Tym
bardziej jeśli idziemy do Jezusa przez
Maryję, gdyż taka Matka jak Ona
nigdy nas nie opuści.

Kuźnia, 249